

SCHEPPING

De persoonlijke noot

Waar ik achter ben gekomen, wil ik met u delen.

Als we onze eigen geschiedenis als mens leren kennen, wordt ons leven een stuk gemakkelijker.

Je gaat dan weten waarvoor je leeft, je kent dan het nut van op aarde zijn, en dat is wel zo prettig.

Hemel en aarde, het heelal, het oneindige, zijn alleen voor ons mensen geschapen, het is één geheel.

Hier horen we thuis.

Als u inzicht krijgt in hoe alles tot stand is gekomen, gaat u al anders denken en anders tegen het leven aankijken.

Dit schrijven is dan ook voor iedereen bedoeld, voor arm en rijk en voor ieder die de rust in zichzelf nog niet heeft gevonden.

Na het lezen van dit boekje weet u al iets meer, het is nog maar een tipje van de sluier.

Meestal kost het aanvaarden van de stof en de verdieping ervan meer tijd en moeite.

Corné Smeulders

Eindelijk kunnen we praten over onze schepping. Het heeft lang geduurd maar nu is de tijd rijp om te mogen weten wie we zijn en hoe we als mens zijn ontstaan.

Ervan uitgaan dat we maar één keer op aarde leven kunnen we wel vergeten, want onze schepping, ons mens-zijn, is al heel oud.

Het is het menselijk evolutieproces wat tijdperken terug is begonnen. Het is ontstaan vanuit één bron en hierin zat alles wat we nodig hadden, om ons evolutieproces te vervolgen. Het is onze kern, onze ziel, die alles bevat om ons menselijk evolutieproces tot een goed einde te brengen.

We hoeven niet naar andere mensen te wijzen. Wij moeten onszelf terugbrengen naar het Al, en gelijkertijd ons eigen leven als mens leren kennen. De Bron is de oorsprong van ons bestaan. Dat is momenteel het grote vraagstuk. Iedereen in de schepping is niet alleen uniek, maar leeft in graden en die verschillen ook nog van mens tot mens.

God is een graad van leven en wij zijn een onderdeel van die graad. Wij als mens zijn ontstaan uit de materie van God zelf, wij zijn, zijn deel. We hoeven niet naar God te zoeken, we zijn het zelf, het zit in ons. We moeten onszelf als Goddelijke vonk terugbrengen naar ons einddoel dat het Al wordt genoemd. De graden die wij in de schepping doorlopen worden het evolutieproces genoemd.

Het doel daarvan is, onszelf te leren kennen.

Als Goddelijk deel van de Ruimte, helpt de Ruimte ons.

We kunnen de Ruimte om hulp vragen, om krachten, om wijsheid en liefde, want van origine is er alleen liefde geschapen, al het andere heeft de mens er zelf van gemaakt of anders ingevuld.

God, Jahwe, en al die namen waarmee we het hogere bedoelen zijn door de mens zelf bedacht. Hun gevoel zei in die tijd, dat er iets meer moest zijn. Dat hadden ze goed aangevoeld, maar ze kenden niet de kern van het gebeuren.

We zijn intussen wel verder geëvolueerd. En de mens is door zijn groeien in graden al wijzer geworden, en weet al dat hij niet mag doden. De ziel spreekt hen daar op aan en zegt wat goed en minder goed is. Dat is al een vooruitgang, want het gevoel hebben wij in ons bestaan wel degelijk nodig om ons proces te voltooien. Onze ziel geeft ons ook de drang om te evolueren, dat is de Goddelijke vonk.

Alles op een rij gezet kunnen we zeggen: "We hebben alleen aan onszelf verantwoording af te leggen in ons doen en laten".

De Ruimte die met liefde is vervuld helpt ons voor het goede te kiezen. We moeten bij onszelf zijn. God is een graad van leven, en wij mensen zijn onderdeel van die graad.

Alles wat we zien in ons leven is God, en is ontstaan uit één en hetzelfde materiaal, het protoplasma.

Elk materiaal op zich heeft zich weer verder ontwikkeld zoals het er door de schepping is ingelegd, en is vanuit het niets begonnen.

Toen er nog niets was, toen waren wij er al.

Toen God zich ging manifesteren, waren wij zijn deel, en we zijn altijd zijn deel gebleven. Dus wij zijn Goden. God wil hebben dat wij onszelf terugbrengen naar het Al en daardoor de schepping leren kennen.

De schepping is pas compleet als alle mensen in het Al zijn gearriveerd.

Vanuit onze vrije wil mogen we zelf kiezen tussen goed en kwaad.

Hoe meer goedheid we uitdragen, des te meer licht er op onze aarde schijnt. Des te beter voelen we ons op aarde.

Als we het vorige kunnen bevatten, kunnen we zeggen dat vanuit de oorsprong alle mensen met elkaar verbonden zijn, ook al zou je dit niet zeggen als je de wereld inkijkt.

We hebben de zorg voor elkaar, ook al is die ver zoek.

We hebben in onze maatschappij voor het materiële gekozen en daarin zijn we te ver doorgesloten. We zijn onszelf vergeten, we zijn de weg kwijtgeraakt. Dit hoeft geen punt te zijn, want door onze vrije wil kunnen we elk moment veranderen. Ten minste als we willen inzien dat onze wereld zo niet langer door kan gaan.

Maar we hadden het over de schepping, die vanuit de kern bestaat uit graden, en wij zijn de Goddelijke Vonk.

Om ons evolutieproces tot een goed einde te brengen krijgen we steeds weer een nieuw lichaam. Wij reïncarneren, dit is begonnen als cel en we zijn nu zover dat we een lichaam hebben. De details kunt u nalezen in de boeken achterin vermeld. We spreken steeds over een "Big Bang", de klap waaruit alles is ontstaan.

Welnu, vóór deze klap was het donker en was er niets, en toen er nog niets was toen waren wij er al Van zover zijn wij gekomen.

Vanuit dat niets kwam werking, beweging en spanning.

De spanning werd zo hoog dat de Goddelijke gouden gloed die er toen ontstond uiteenspatte in biljoenen deeltjes (de "big bang"). Zo openbaarde zich de schepping die wij God hebben genoemd. Na deze uitpatting werd het weer helemaal donker.

De krachten die los waren gekomen gingen zich verzamelen, werden nevelen en op den duur planeten. En weer gingen er tijdperken voorbij om dat te realiseren (een tijdperk is zeventienhonderd miljoen jaar).

De toen nog zwakke zon stimuleerde de vooruitgang van de planeten, en bescheen ook de maan, en na miljoenen jaren van ontwikkeling kwam er op de maan het eerste leven. De mens in de vorm van een cel. Onze eerste Kosmische levensgraad. De cellen deelden zich, en bij elke deling groeiden zij. Ons groeiproces als mens was begonnen.

We gingen door, en we leefden in dit stadium ook op andere bijplaneten. Die bijplaneten waren reeds volgroeid om aan de schepping bij te dragen. Miljoenen jaren duurde deze ontwikkeling en de menselijke cellen ontwikkelden zich voort, en belandden in het vis stadium, we leven dan in de wateren. Dit is nog aan ons te zien, want onze kieuwen hebben achter onze oren gezeten.

Wij ontwikkelen weer verder en na miljoenen eeuwen zien we er uit als zeerobben en komen wij al uit de wateren, want er is intussen ook land gevormd, en we gaan al anders adem halen.

Via bijplaneten en een lang tijdsbestek, ontwikkelen we ons verder als mens en we belanden op de tweede Kosmische levensgraad in onze ontwikkeling, we zijn dan op de planeet Mars.

We zien er in dat stadium dan uit als aapmens.

Na tijdperken geleefd te hebben op diverse bijplaneten, belandden we op aarde voor onze verdere ontwikkeling.

(De aarde heeft intussen ook zijn ontwikkeling meegemaakt om ons als mens te kunnen ontvangen)

We zijn dan beland op de derde Kosmische levensgraad: Aarde, waar ons lichaam verder zich ontwikkelt.

De schepping is er nooit in een keer geweest, het is een proces wat nu nog aan de gang is.

Het vader- en moederschap, het doorgeven van leven speelt hierbij een belangrijke rol. Hierdoor kunnen wij evolueren. Elke keer als we op aarde geboren worden krijgen we weer een nieuw lichaam.

En als we weer overgaan naar de andere zijde zijn we weer gegroeid. Wij reïncarneren, het is in de schepping nooit anders geweest, vanaf ons ontstaan reïncarneren wij.

In het eerste stadium op aarde belandden we in de bossen, om ons lichaam verder te ontwikkelen. Je moet weten; alles in de schepping heeft zeven graden van ontwikkeling en dit moet ruim worden gezien. We zitten vast aan die doorlooptijd van zeven graden.

De mensen in de bossen hebben ook zeven graden van groei te doorlopen. We leefden als mens tot nu toe nog steeds onbewust, maar in de vierde graad van die zeven verandert er iets.

We worden in de vierde graad als mens bewust van goed en kwaad. Hier zou het fout kunnen zijn gegaan, als we van fouten zouden kunnen spreken. Maar we kunnen als mens geen fouten maken.

Alles is levenservaring en ons leven is dan ook een grote leerschool. We moesten goed en kwaad leren kennen, om te leren voor het goede te kiezen.

We hebben bij ons ontstaan een vrije wil meegekregen en we mogen in ons leven zelf keuzes maken. Wij als mens die het verschil tussen goed en kwaad intussen kenden zijn doorgedaan, en we hebben niet altijd voor het goede gekozen.

De rechtvaardigheidswet zegt ons: Alles wat je niet goed doet moet je herstellen. Dit is rechtvaardig t.o.v. de schepping, die alleen maar liefde heeft geschapen.

Dus elk vergrijp t.o.v. de schepping hebben wij te herstellen en dat noemt men karma, en oorzaak en gevolg.

Wat wij in vorige levens in disharmonie hebben gebracht mogen we weer herstellen. God straft niet, maar geeft ons weer de gelegenheid om goed te maken.

Vóór we op aarde belandden hebben we op planeten en bijplaneten geleefd. Dit gaat van nu af aan veranderen. Onze verbinding vanaf de planeet Aarde is gericht op werelden die we ook sferen mogen noemen. Als we op aarde overgaan blijft ons lichaam achter en onze geest komt dan in een van die werelden terecht. In welke wereld of sfeer we terecht komen is afhankelijk van hoe wij op aarde hebben geleefd. Onze manier van leven is bepalend of we in de lichtsferen of minder goede sferen terecht komen. We hadden immers een vrije wil en we kenden het verschil tussen goed en kwaad.

In de sfeer waar je als geest terecht komt overdenk je je eigen leven. Hierbij wordt je geholpen door lichtwezens die de weg kennen en jou begeleiden, want allen hebben belang om onze schepping te voltooien.

Als we hebben goedge maakt wat wij vanuit vorige levens nog te herstellen hadden, hoeven we niet meer terug naar de aarde. De aarde trekt ons dan niet meer aan.

We verblijven dan in de geest aan Gene Zijde.

We gaan er reizen maken en leren de overgangen van ons leven kennen. We doorlopen zeven sferen, totdat wij de vierde Kosmische levensgraad hebben bereikt.

Dit is een ander zonnestelsel. We doorlopen de vijfde, de zesde en de zevende Kosmische levensgraad.

Hierna komen we in het Al. Een zeer lange tijd gaat hier aan voorbij om dit te bereiken.

We kennen dan de Ruimte en we hebben dan onze cyclus voltooid.

Door uw eigen geschiedenis te kennen voegt het iets toe aan uw leven zonder afbreuk te doen aan wat u nu gelooft of nu aanvaardt.

De meesters, want zo worden ze hierboven genoemd, breken niets af, maar zijn opbouwend.

Waarom moordt men elkaar uit om geloof of religie?

Men kent de wijsheid nog niet die de meesters naar de aarde hebben gebracht.

En de mensen die de wijsheid wel kennen kunnen er nog niets mee.

Van de gevestigde orde in geloof en religie laat men de mens niet denken. Evolueren is veranderen, daar komen we niet omheen omdat alles zo bedoeld is. Vroeger wilde men ook niet geloven dat de aarde rond was en nu kan men er al lang niet meer omheen.

Wie discrimineert en neerziet op andere culturen kent zijn eigen geschiedenis niet, want in vorige levens waren wij het die daar leefden. Maar wij zijn nu intussen verder geëvolueerd.

Het sturen van raketten in het heelal, om op zoek te gaan naar leven zoals op aarde, kunnen we wel vergeten. We leven hierboven in geestelijke werelden.

Onze aarde is in ons planetenstelsel het enige goedmaakstation om te groeien en om daarna onze weg in de geest te vervolgen. Doordat de wetenschap niet aanvaardt dat we doorgroeien in de geest, zet de wetenschap zich op een dood spoor. We verspillen geld aan allerlei onderzoek en oorlogen. Geld dat gebruikt moet worden aan welzijn en onderwijs ter bevordering van het mens-zijn op aarde.

Tweederde in de wereld lijdt honger. Het is de verantwoordelijkheid van de rijke landen om daar de ontwikkeling te stimuleren.

De groei van deze mensen moet ook door kunnen gaan.

We hebben de aarde hard nodig om onze evolutie te voltooien. Daarom moeten we zuinig zijn op onze aarde.

Door onwetendheid duurt de doorstroom van mensen in ons evolutieproces langer. We leven in het nu, in het heden, we zijn nog steeds op weg in ons evolutieproces.

Het proces is eenvoudig, want alleen liefde brengt ons verder.

Bij het lezen over de schepping, had ik er moeite mee, dat de schepping zo'n lang proces is.

Maar de troost is; als we goed hebben geleefd, hebben we na ons aardse leven geen last meer van ziektes, lijden en kou. We leven dan in lichtsferen met gelijkgezinden, houdt dit maar voor ogen.

Hoe ben ik nu aan deze wijsheid gekomen die ik voor u zeer beknopt heb beschreven. Het zijn de boeken van medium Jozef Rulof die deze wijsheid door de meesters naar de aarde hebben gebracht. Jozef Rulof heeft in Nederland geleefd van 1898 tot 1952 en is geboren in het plaatsje 's-Heerenberg.

Jozef was medium en is met vele gaven naar de aarde gekomen, om voor ons in boeken vast te leggen hoe het in het Hiernamaals is.

Hij was Helderziend, Helderhorend, Heldervoelend, schrijvend, schilderend en genezend medium. Door zijn mediamieke gaven kon zijn geest uit zijn lichaam treden, om samen met zijn meester, die de weg in het Hiernamaals kenden, reizen te maken.

Duizenden reizen heeft hij gemaakt, en iedere keer als hij weer terugkeerde legde hij zijn ervaringen vast in boeken.

Zijn biografie is te lezen in de boeken "Jeus van moeder Crisje".

Jozef Rulof heeft op 12 september 1946 een stichting opgericht: Het Geestelijk Wetenschappelijk Genootschap (GWG). Het genootschap beheert het hele werk van medium Jozef Rulof. De oprichting was in opdracht van de meesters aan Gene Zijde.

Bij de oprichting werd duidelijk bepaald dat de stichting geen leden zou kennen, zodat de in zijn boeken vastgelegde geestelijke wijsheid te allen tijde voor iedereen toegankelijk zou blijven. Jozef Rulof en zijn meesters hebben gezamenlijk een plan uitgevoerd. Dit was in opdracht van de hoogste meester. Die wil hebben dat wij de werkelijkheid van het leven leren kennen. Dit plan is lang geleden begonnen.

Nu pas is de mens er aan toe om deze wijsheid te aanvaarden. Jozef Rulof gaf in zijn tijd in het gebouw Dilligentia in Den Haag wel 600 lezingen. Hij besprak allerlei onderwerpen op geestelijk gebied en vertelde regelmatig wie hij aan de andere zijde had ontmoet en hoe we de andere zijde moeten zien. Op 54 jarige leeftijd is Jozef Rulof overgegaan. Hij liet ons 30 boeken na die alleen gaan over ons mens-zijn en Gene Zijde waar we terecht komen.

Als u uzelf wilt leren kennen, dan staan de volgende boeken u ter beschikking;

"Een Blik in het Hiernamaals"

ISBN 978-90-70554-54-5

"Zij die terugkeerden uit de dood"

ISBN 978-90-70554-56-9

"De Kringloop der Ziel"

ISBN 978-90-70554-55-2

"Tussen Leven en Dood"

ISBN 978-90-70554-24-8

"Door de Grebbelinie n.h. eeuwige leven"

ISBN 978-90-70554-49-1

De biografie van Jozef Rulof zijn in drie boeken beschreven:

“Jeus van Moeder Crisje”

Deel 1. ISBN 978-90-70554-28-6

Deel 2. ISBN 978-90-70554-29-3

Deel 3. ISBN 978-90-70554-30-9

Voor verdieping in het gedachtegoed van Jozef Rulof zijn de volgende boeken ter beschikking;

“Het ontstaan van het Heelal”

“Zielsziekten van Gene Zijde bezien”

“De Volkeren der Aarde”

“Geestelijke Gaven”

“Maskers en Mensen”

“Vraag en Antwoord” (deel 1 t/m 6)

“Lezingen” (deel 1 t/m 3)

“De Kosmologie van Jozef Rulof” (deel 1 t/m 5)

Elk jaar worden er diverse lezingen gegeven voorzien van lichtbeelden over het leven en het mediumschap van Jozef Rulof.

Deze lezingen vinden plaats in De Rode Amaryllis, Leharstraat 120 te Tilburg.

De entree is gratis (vrijwillige bijdrage)

Spreker: Corné Smeulders

Voor meer informatie:

www.de-rode-amaryllis.nl

Tel: 013 455 28 19

www.watmissenwij.nl

E-mail: info@watmissenwij.nl

Tel: 06 36263273 (mobiel nummer)

www.TheAgeOfChrist.com